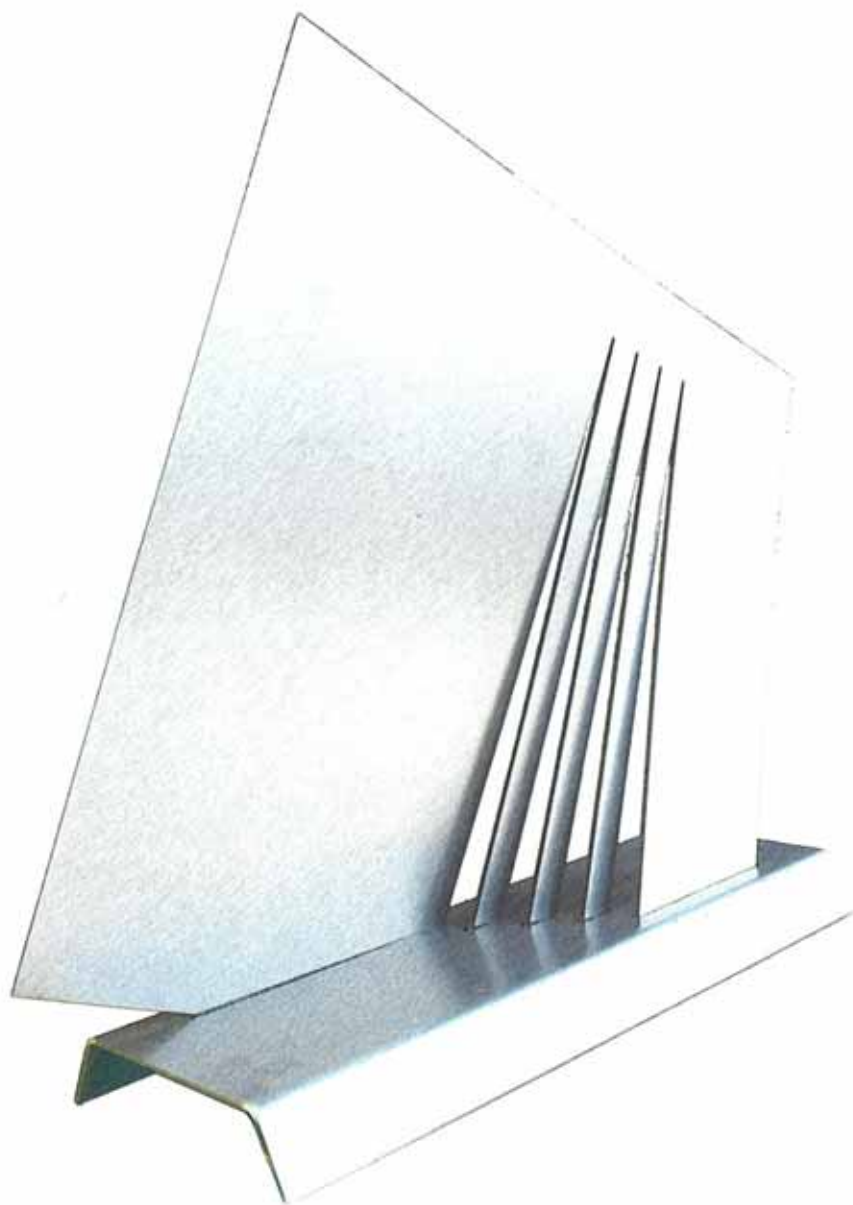

staal acier

tijdschrift van het Staalinfocentrum — revue du Centre Information Acier

2008
STAALBOUW
WEDSTRIJD

CONCOURS
CONSTRUCTION
ACIER 2008

nominatie_nomination

CATEGORIE

A

**K.U.Leuven Universiteitshal en Rectoraat
Naamsestraat 22 - Zeelstraat, Leuven**
Plaats_Localisation

K.U. Leuven Technische dienst, Heverlee
Opdrachtgever_Maitre d'ouvrage

**VBM Architecten (Van Broeck en Meuwissen):
nu Bogdan & Van Broeck Architects, Brussel en
lava architecten, Leuven**
Architect_Architecte

Studiebureau stabiliteit Hans De Petter, Leuven
Studiebureau_Bureau d'études

Van Roey, Rijkevorsel
Algemene aannemer_Entrepreneur général

Van Roey, Rijkevorsel
Staalbouwer_Constructeur métallique

Foto's_Photos :

VBM architecten [nu: BOGDAN & VAN BROECK ARCHITECTS & LAVA ARCHITECTEN]
Lumecore - Toon Grobet

Hal en rectoraat K.U.Leuven

De hallen van de K.U.Leuven vormen samen met de Regavleugel de historische kern van de universiteit en huisvesten de voornaamste ontvangstruimtes, ceremoniële zalen en ook het rectoraat dat zich hier op de hoogste verdieping bevindt.

De kern van het ontwerp was hoe om te gaan met de transformatie en de uitbreiding van een dergelijk grootschalig monument, dat daarenboven is opgebouwd uit fragmenten en lagen die dateren van de 13de eeuw tot de eerste helft van de 20ste eeuw. In zijn uitwerking kiest het ontwerp consequent voor een materialiteit die zich beperkt tot de essentie: het stalen skelet wordt ingevuld met betonnen trappen en vloerplaten en is bekleed met een gordijngevel als buitenschil. Gelijke dikte van vloerplaten en liggers waarborgen de slankheid en elegantie van de structuur. Stijve knopen en een minimum aan windverbanden zorgen voor de stijfheid van het gebouw.

De compacte trappen zijn uitgewerkt als een orthogonale variatie op het thema van de dub-

Hall et rectorat K.U.Leuven

Les halles de la K.U.Leuven forment, avec l'aile Rega, le cœur historique de l'université et abritent les principaux espaces d'accueil et les salles de cérémonie, tout comme le rectorat qui occupe l'étage supérieur.

Le nœud du projet était de savoir comment aborder la transformation et l'extension d'un monument d'une telle ampleur, composé en outre de fragments et de strates datant de périodes allant du XIIIe siècle à la première moitié du XXe siècle. Le projet opte logiquement pour une matérialité qui se limite à l'essentiel: des escaliers et des dalles en béton s'insèrent dans le squelette en acier, tandis qu'un mur-rideau constitue l'enveloppe extérieure. L'épaisseur identique des dalles et des poutrelles garantit la finesse et l'élégance de la structure. La rigidité du bâtiment est garantie par des nœuds rigides et un minimum de contreventements.

Les escaliers compacts sont conçus comme une variante orthogonale de la double hélice, concept

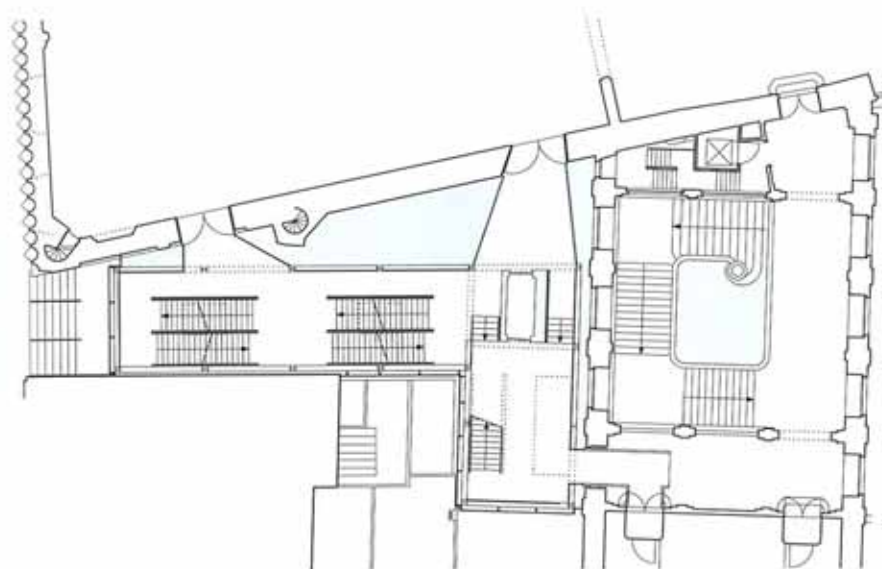

bele helix, zoals toegepast in een ontwerp van Leonardo da Vinci voor de spiltrap van het kasteel van Chambord. Hierdoor is het mogelijk om twee bordestappen te plaatsen op de footprint van één, waardoor er een zeer hoge vluchtcapaciteit gerealiseerd wordt en de verschillende zalen en hallen ten volle benut kunnen worden.

Het ontwerp maakt gebruik van de ruimtelijkheid, de schaal en de historische ornamentiek, om een functionele uitbreiding louter in aanzet om te vormen tot een sterke ruimtelijke ervaring.

imaginé par Léonard de Vinci et appliqué à l'escalier en colimaçon du château de Chambord. De cette manière, il est possible de placer deux escaliers à paliers sur l'empreinte d'un seul, ce qui permet d'obtenir une très grande capacité d'évacuation et de profiter au maximum des différentes salles et halles.

Le projet tire parti de la spatialité, de l'échelle et de l'ornementation historique pour transformer une extension à l'origine purement fonctionnelle en une véritable expérience spatiale.

niveau 'Jubileumzaal'

